

Notitie bepalen controlefrequentie brandveilig gebruik gebouwen

1. Inleiding

De wetgever schrijft voor dat gemeentelijk beleid en uitvoeringsprogramma's op het gebied van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, met betrekking tot Vergunningverlening, Toezicht en Handhaving, moet zijn gebaseerd op een risicoanalyse. De gemeente Tynaarlo maakt hiervoor gebruik van een aanpak die door het Expertisecentrum Rechtshandhaving van het Ministerie van Veiligheid en Justitie is ontwikkeld in het kader van programmatisch handhaven: de Risicomatrix.

Deze matrix is een hulpmiddel om aan een handhavingstaak, bijvoorbeeld brandveilig gebruik van gebouwen, een prioriteit te koppelen.

2. Brandveiligheid in de matrix

Het onderwerp brandveilig gebruik gebouwen scoort hoog binnen de risicomatrix. Logisch: omdat de betrokken wet en regelgeving bedoeld is om te voorkomen dat er slachtoffers vallen. Onverkort doorvertalen van deze score zou betekenen dat wij ieder jaar alle gebouwen waar sprake is van een "gebruiksvergunning" of –melding moeten inspecteren. Dit is:

1. niet nodig omdat veel gebouwen en het gebruik hiervan een dergelijk toezichtniveau niet nodig hebben, gezien het lage overtredingspercentage;
2. niet conform de lijn van de gemeente dat men in eerste instantie zelf verantwoordelijk is voor het voldoen aan wet- en regelgeving;
3. een onevenredig zware aanslag op de beschikbare middelen.

3. Beleid 2012

In het gemeentelijk handhavingsbeleid uit 2012 is ervoor gekozen om bij het onderdeel brandveiligheid een variatie op de risicomatrix te gebruiken. Naast het invullen van de negatieve effecten wordt ook gekeken naar de aard van het gebouw en het gebruik ervan. Dit kwam feitelijk neer op de volgende verdeling:

1. Jaarlijkse controle bij gebouwen:
 - a. met meerdere bouwlagen en meerdere brandcompartimenten;
 - b. waar sprake is van minder zelfstandige en/of minder zelfredzame mensen;
 - c. en/of er sprake is van overnachting.
2. Controles eens per twee jaar bij gebouwen met meerdere bouwlagen of meerdere compartimenten, maar waar geen sprake is van minder zelfstandige en/of minder zelfredzame mensen en geen sprake is van overnachting;
3. Controles eens per drie jaar bij gebouwen waar niet overnacht wordt, waar geen gebruik van wordt gemaakt van minder zelfstandige/minder zelfredzame mensen, die één bouwlaag én één compartiment hebben.

In de praktijk blijkt dat de huidige werkwijze een te hoge controlelast oplevert. Veel gebouwen waarbij sprake is van jaarlijks of tweejaarlijkse controles hebben een dergelijk niveau van toezicht niet nodig.

4. Werkwijze vanaf 2019

Het doel is om met name daar te controleren waar het toezicht ook daadwerkelijk nodig is. We hanteren daarom ook in de nieuwe methodiek een onderverdeling van jaarlijks, eens per twee jaar en eens per drie jaar te controleren. Gebouwen worden daarom vanaf 2019, in beginsel, als volgt onderverdeeld:

1. Jaarlijks: alle (vergunning-/meldingplichtige) gebouwen waar nachtverblijf plaats vindt, zoals verzorgingstehuizen, zorgboerderijen, hotels en dergelijke;
2. Eens per twee jaar: (vergunning-/meldingplichtige) gebouwen waar minderjarigen in verblijven, zoals scholen;
3. Eens per drie jaar: overige (vergunning-/meldingplichtige) gebouwen.

Op peildatum 23 januari 2019 zou dit betekenen dat we van ca. 160 controles per jaar gaan naar ca. 110 per jaar.

Opschalen van de controlefrequentie vindt ambtshalve plaats als de toezichthouder dit nodig acht. Dat is bijvoorbeeld het geval als:

1. Er sprake is van slecht naleefgedrag;
2. Het gebouw als complex wordt ervaren.

Omdat het thema brandveilig gebruik jaarlijks terug komt in de uitvoeringsprogramma's wordt recht gedaan aan de hoge prioriteit die het heeft in de matrix.